

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 czerwca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) ponownie ustalił wartość kapitału początkowego J. W. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 01.01.1975 r. do 31.12.1984 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 47,50%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 579,92 zł ZUS ustalił w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 47,50% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w w/w ustawie o emeryturach i rentach z FUS ($47,50\% \times 1\ 220,89\ \text{zł} = 579,92\ \text{zł}$).

Przyjęto łącznie 9 lat, 7 miesięcy, 19 dni, tj. 115 miesięcy okresów składkowych. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł.

Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 47,94%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 44 460,57 zł.

Przy ustaleniu wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów od 21.04.1972 r. do 23.04.1972 r., gdyż w tym okresie wnioskodawca został zwolniony do odbycia zasadniczej służby wojskowej, a zatem nie była odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne, od 10.04.1974 r. do 25.04.1974 r., gdyż w tym okresie skarżący nie podjął zatrudnienia po odbyciu zasadniczej służby wojskowej, a zatem nie była odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne, od 29.04.1976 r. do 31.07.1976 r., ze względów formalnych – nieczytelny podpis osoby podpisującej „w zastępstwie”.

(decyzja nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Decyzją z dnia 3 lipca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 ze zm.) przeliczył J. W. emeryturę od 1 lutego 2019 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura została obliczona jako równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji

wynosi 939,97 zł

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 177855,15 zł;

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 218,40 miesięcy;

- wyliczona kwota emerytury wynosi 818,66 zł.

Zwaloryzowana wysokość świadczenia od 1 marca 2019 roku wynosi 842,07 zł.

(decyzja – k. 52-54 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Decyzją z dnia 20 sierpnia 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) po otrzymaniu nowych dowodów mających wpływ na wysokość kapitału początkowego – ponownie ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 01.01.1975 r. do 31.12.1984 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 53,64%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 654,89 zł ZUS ustalił w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 53,64% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w w/w ustawie o emeryturach i rentach z FUS ($53,64\% \times 1\ 220,89\ \text{zł} = 654,89\ \text{zł}$).

Przyjęto łącznie 9 lat, 7 miesięcy, 19 dni, tj. 115 miesięcy okresów składkowych. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł.

Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 47,94%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 46 412,63 zł.

Przy ustaleniu wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów od 21.04.1972 r. do 23.04.1972 r., gdyż w tym okresie wnioskodawca został zwolniony do odbycia zasadniczej służby wojskowej, a zatem nie była odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne, od 10.04.1974 r. do 25.04.1974 r., gdyż w tym okresie skarżący nie podjął zatrudnienia po odbyciu zasadniczej służby wojskowej, a zatem nie była odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne, od 29.04.1976 r. do 31.07.1976 r., ze względów formalnych – nieczytelny podpis osoby podpisującej „w zastępstwie”.

(decyzja nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Decyzją z dnia 23 sierpnia 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku J. W. z dnia 9 sierpnia 2019 roku przeliczył emeryturę od 1 lutego 2019 roku, tj. daty określonej w przepisach.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura została obliczona jako równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 185663,94 zł;

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji

wynosi 939,97 zł

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 218,40 miesięcy;

- wyliczona kwota emerytury wynosi 854,41 zł.

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26c ustawy emerytalnej:

$(939,97 + (...),94)/218,40=854,41$ zł.

Emerytura z FUS po waloryzacji przysługuje w kwocie od 1 marca 2019 roku – 878,85 złotych.

(decyzja – k. 60 – 61 verte załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Wnioskodawca J. W. wniósł odwołania od w/w decyzji i zaskarżył je w całości wskazując jednocześnie, że organ rentowy nie uznał mu odpisu z księżeczki ubezpieczeniowej seria (...) o zatrudnieniu i zarobkach, co spowodowało znaczne zaniżenie obliczenia kapitału początkowego. Ponadto ZUS nie uznał okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w P., w której skarżący zatrudniony był na stanowisku elektromontera w okresie od 29.04.1976 r. do 31.07.1976 r., z powodu nieczytelnego podpisu kierownika działu kadr.

(odwołanie – k. 3,k. 3 w aktach VIII U 3837/19, k. 3 w aktach VIII U 4319/19, k. 3 w aktach VIII U 4320/19)

Organ rentowy w odpowiedziach na odwołania wniósł o ich oddalenie. W uzasadnieniu ZUS wskazał, że do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego za okresy zatrudnienia od 7.12.1971 r. do 20.04.1972 r., od 26.04.1974 r. do 29.02.1976 r., od 13.09.1976 r. do 31.05.1977 r. od 1.12.1977 r. do 16.09.1978 r., od 14.07.1982 r. do 14.10.1982 r., od 29.07.1985 r. do 28.11.1985 r. przyjęto zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zgodnie z minimalnym wynagrodzeniem w j.g.u. Nie uwzględniono wynagrodzeń z legitymacji ubezpieczeniowej ponieważ odpis nie spełniał wymogów formalnych tj. brak pieczętek zakładów pracy oraz pieczętek osób upoważnionych. Do stażu pracy nie uwzględniono także okresów przed i po odbyciu zasadniczej służby wojskowej, bowiem nie są to okresy składkowe i nieskładkowe w rozumieniu art. 6 i 7 w/w ustawy, a także okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) od 29.04.1976 r. do 31.07.1976 r., gdyż świadectwo pracy zostało podpisane nieczytelnie w zastępstwie osoby upoważnionej do wystawiania świadectw pracy.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4-4 verte, k. 4- 4 verte w aktach VIII U 3837/19, K. 4- 4 verte w aktach VIII U 4319/19, k. 4-4 verte w aktach VIII U 4320/19)

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2020 r. Sąd, na podstawie art. 219 k.p.c., połączył sprawę VIII U 4320/19, sprawę VIII U 4319/19 oraz sprawę VIII U 3837/19 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą VIII U 3836/19.

(postanowienie – protokół rozprawy z dnia 23 czerwca 2020 r. - k. 11 w aktach VIII U 4320/19, k. 11 w aktach VIII U 4319/19, k. k. 11 w aktach VIII U 3837/19)

Na rozprawie w dniu 23 czerwca 2020 r. wnioskodawca sprecyzował swoje żądanie i wniósł o przyjęcie do wyliczeń zapisów z wypisów z legitymacji ubezpieczeniowej (wynagrodzenie za rok 1976 i 1978) oraz o uwzględnienie okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w P. od 29 kwietnia 1976 roku do dnia 31 lipca 1976 roku. Ponadto o przyjęcie wynagrodzeń z zatrudnienia w przedsiębiorstwie "E." w okresie od 1 grudnia 1977 roku do 16 września 1978 roku.

(protokół rozprawy z dnia 23 czerwca 2020 r. – 00:02:05 – 00:10:00 – płyta CD – k.27)

Na rozprawie w dniu 29 września 2020 r. wnioskodawca ostatecznie sprecyzował swoje żądanie i wniósł o przyjęcie do wyliczeń kapitału początkowego i wysokości emerytury wariantu I hipotetycznego wyliczenia ZUS dokonanego na zarządzenie Sądu pismem z dnia 25 września 2020r..

(protokół rozprawy z dnia 29 września 2020 r. – 00:04:25 – 00:04:33 – płyta CD – k.94)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. W. urodził się w dniu (...).

(okoliczność bezsporna)

Decyzją z dnia 16 listopada 2018 r. ZUS II Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy J. W. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 01.01.1974 r. do 31.12.1983 r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 39,60%.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 39,60% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową ($39,60\% \times 1220,89 \text{ zł} = 483,47 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 5 lat, 4 miesiące, 25 dni tj. 64 miesiące.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 35,23\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 103,23 \text{ złotych}$

$(64 \text{ miesiące składkowe} \times 1,3\%) : 12 \times 483,47 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 33,50 \text{ złotych}$

RAZEM = 136,73 złotych

$136,73 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 28 576,57 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

(decyzja – k. 3-4, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 5 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Decyzją z dnia 28 listopada 2018 r. ZUS II Oddział w Ł. ponownie ustalił kapitał początkowy J. W. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 01.01.1974 r. do 31.12.1983 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 38,19%.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 38,19% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową ($38,19\% \times 1220,89 \text{ zł} = 466,26 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 8 lat, 2 miesiące, 10 dni tj. 98 miesięcy.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 43,39\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 127,14 \text{ złotych}$

$(98 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 466,26 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 49,52 \text{ złotych}$

RAZEM = 176,66 złotych

$176,66 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 36 921,94 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

(decyzja – k. 8- 9, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 10 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Decyzją z dnia 29 listopada 2018 r. ZUS II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 31 października 2018 r. przyznał J. W. emeryturę od 30 października 2018 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia

podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 939,97 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 147698,45 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 218,40 miesięcy,
- wyliczona kwota emerytury wynosi 680,58 zł.

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła 680,58 zł.

(decyzja – k. 23-24 verte załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Następnie decyzją z dnia 7 stycznia 2019 r. ZUS II Oddział w Ł. odmówił J. W. ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku. Organ rentowy swoją decyzję umotywował faktem, iż przedłożone dowody nie powodują zmiany wartości kapitału początkowego. Ponadto przedłożone świadectwo pracy nie spełniało wymogów formalnych – nieczytelny podpis osoby wystawiającej świadectwo pracy w zastępstwie.

(decyzja – k. 12 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W dniu 25 lutego 2019 roku wnioskodawca złożył wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalno- rentowego.

(wniosek – k. 30-30 verte załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Zaskarżoną decyzją o ponownym ustaleniu kapitału początkowego z dnia 27 czerwca 2019 roku organ rentowy ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, który wyniósł 47,50%. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 44 460,57 zł.

(decyzja, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Zaskarżoną decyzją o ponownym ustaleniu kapitału początkowego z dnia 20 sierpnia 2019 roku organ rentowy ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, który wyniósł 53,64%. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 46 412,63 zł.

(decyzja, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Zaskarżonymi decyzjami z dnia 3 lipca 2019 roku oraz z dnia 23 sierpnia 2019 roku ZUS przeliczył emeryturę J. W. od dnia 1 lutego 2019 roku. Wyliczona kwota emerytury wynosiła kolejno 818,66 złotych, a następnie z dnia 854,41 złotych.

(decyzja – k. 52-55, k. 60-61 verte załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Zgodnie z odpisem z legitymacji ubezpieczeniowej z dnia 28 listopada 1979 roku, seria (...) wnioskodawcy, wystawionym przez (...) Spółkę Akcyjną w Ł., J. W. zatrudniony był w (...) Spółdzielni (...) w P. w okresie od dnia od 29 kwietnia 1976 roku do dnia 31 lipca 1976 roku na stanowisku elektromontera oraz od 1 grudnia 1977 roku do dnia 16 września 1978 roku w Spółdzielni Pracy (...) w P. na stanowisku elektromontera. W odpisie legitymacji ubezpieczeniowej wskazano iż wnioskodawca w okresie zatrudnienia w (...) w 1975 r. miał wynagrodzenie brutto w kwocie 36.650 zł, zaś w SP (...) od I do IX w 1978 r. wynagrodzenie w kwocie 44.313 zł

(odpis z legitymacji ubezpieczeniowej (kopia) – k. 31, odpis z legitymacji ubezpieczeniowej (oryginał) – k. 50 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Będąc zatrudnionym w (...) Spółdzielni (...) w P. odwołujący otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 14 złotych/godz. z VIII grupy plus premia regulaminowa. Wynagrodzenie było płatne w sposób i na warunkach przewidzianych w załączniku nr 2 prot. dod. 51 z dnia 1 października 1973 roku.

(świadczenie pracy, umowa o pracę, podanie – k. 43 koperta)

Będąc zatrudnionym w Spółdzielni Pracy (...) w P. skarżący otrzymywał wynagrodzenie w systemie zryczałtowanym tj. 64,5% według kategorii II – 6,50 zł tabeli płac I.

Z treści kart wynagrodzeń z ww. zakładu pracy wynika, że wynagrodzenie wnioskodawcy kształtowało się następująco:

1. w 1977 roku:

- grudzień – 1931 złotych

2. w 1978 roku:

- styczeń – 5624 złotych + zasiłek chorobowy 116 zł
- luty - 5700 złotych
- marzec - 5727 złotych
- kwiecień – 6481 złotych
- maj – 6436 złotych
- czerwiec- 6286 złotych + zasiłek chorobowy 249 zł
- lipiec – 1144 złotych + zasiłek chorobowy 777 zł
- sierpień – 4100 złotych + zasiłek chorobowy 373 zł
- wrzesień – 1287 złotych
- październik – 13 złotych

łącznie 44 313 zł, co odpowiada zapisowi w odpisie legitymacji ubezpieczeniowej.

(świadczenie pracy, karty wynagrodzeń – k. 40 koperta, odpis z legitymacji ubezpieczeniowej (kopia) – k. 31, odpis z legitymacji ubezpieczeniowej (oryginał) – k. 50 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy przyjął następujące okresy zatrudnienia: od 7.12.1971 r. do 20.04.1972 r., od 26.04.1974 r. do 29.02.1976 r., od 13.09.1976 r. do 31.05.1977 r. od 1.12.1977 r. do 16.09.1978 r., od 14.07.1982 r. do 14.10.1982 r., od 29.07.1985 r. do 28.11.1985 r.

(wykaz ZUS –nieponumerowane strony załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Dokonano wyliczenia hipotetycznej wysokości kapitału początkowego i emerytury wnioskodawcy uwzględniając zapisy z legitymacji ubezpieczeniowej, stawkę godzinową w wysokości 14 zł z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni (...) od dnia 29 kwietnia 1976 roku do dnia 31 lipca 1976 roku, karty wynagrodzeń ze Spółdzielni Pracy (...) za lata 1977-1978 oraz samego okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...) od dnia 29 kwietnia 1976 roku do dnia 31 lipca 1976 roku.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 801,03 zł.

Po przeliczeniu wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1975 r. do 31 grudnia 1984 r. wyniósł 65,61% a jego wartość ustalona na 1 stycznia 1999 roku – 50753,56 zł.

Hipotetyczna wysokość emerytury obliczona w oparciu o art. 26 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS wynosi 933,92 zł.

Obliczenie wysokości emerytury:

- kwota składek zewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji

wynosi 939,47 zł

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 203028,92 zł;

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 218,40 miesięcy;

- wyliczona kwota emerytury wynosi 933,92 zł.

$(939,47 + (...),92)/218,40 = 933,92$ zł.

(pismo- hipotetyczne wyliczenie ZUS – k. 63, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 67, hipotetyczne wyliczenie kapitału początkowego – k. 68-68 verte)

Sąd przyjął, że wyliczenia dokonane przez ZUS w piśmie z dnia 26 sierpnia 2020 roku powinny zostać uwzględnione przy wyliczaniu wartości kapitału początkowego wnioskodawcy oraz kwoty należnej mu emerytury. Warto zauważyć, że wnioskodawca nie kwestionował przyjętego w tym wariancie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1975 roku do 31 grudnia 1984 roku, który wyniósł 65,61%, zaś jego wartość została ustalona na 1 stycznia 1999 roku i wyniosła 50753,56 złotych. Wysokość emerytury obliczona w oparciu o art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1988 roku o emeryturach i rentach z FUS wyniosła 933,92 złotych.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał za w pełni wiarygodny dokument w postaci odpisu z legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy oraz wskazane tam dane dotyczące wysokości zarobków skarżącego. Stanowisko organu rentowego dotyczące nieuwzględnienia wnioskodawcy wynagrodzeń z odpisu jego legitymacji ubezpieczeniowej, z uwagi na niespełnienie wymogów formalnych, nie znajduje potwierdzenia w zebranych w niniejszej sprawie materiał dowodowym. Na gruncie niniejszej sprawy wnioskodawca dysponował jedynie odpisem z legitymacji ubezpieczeniowej, który nie zawierał pieczętek zakładów pracy oraz pieczętek osób upoważnionych, a który otrzymał od swojego pracodawcy MPK ze swoich akt osobowych. Powyższy dokument został sporządzony w momencie przyjmowania odwołującego do pracy przez pracowników MPK. Sąd mając do dyspozycji nie tylko oryginał odpisu z legitymacji ubezpieczeniowej znajdujący się w aktach rentowych, ale również poświadczoną za zgodność z oryginałem i wystawioną przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kopię skonfrontował dane zawarte w tym odpisie legitymacji ubezpieczeniowej z rzeczywistymi zarobkami odwołującego, wskazanymi w oryginałach karty wynagrodzeń znajdującej się w aktach osobowych Spółdzielni Pracy (...) w P., które zostały załączone do akt. Dzięki powyższemu należało stwierdzić, że wysokość wynagrodzeń w Spółdzielni za rok 1978, wskazana w odpisie legitymacji ubezpieczeniowej, jest tożsama z wysokością tych wynagrodzeń za rok 1978 wynikającą z oryginalnych kart wynagrodzeń znajdujących się w aktach osobowych. Wobec powyższego Sąd uznał, że brak jest podstaw do odmowy wiarygodności znajdującemu się oryginałowi odpisu legitymacji ubezpieczeniowej dokonaniem przez pracownika MPK przy przyjęciu powoda do pracy w tej instytucji. W ocenie Sądu powyższe stanowi potwierdzenie, że odpis odzwierciedla treść dokumentu, którego data wystawienia to 28 listopada 1979 roku i tym samym stanowi wiarygodne źródło dowodowe. Tym bardziej, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. była pracodawcą wnioskodawcy w okresie od dnia 1 grudnia 1979 roku do dnia 17 maja 1982 roku (świadczenie pracy – k. 7 załączonych

do sprawy akt organu rentowego). Niewątpliwie bowiem omawiany dokument został sporządzony w 1979 roku przez nowego pracodawcę jakim było MPK, w oparciu o przedstawioną przez odwołującego oryginalną legitymację ubezpieczeniową. Tym sam fakt nie posiadania w chwili obecnej tej legitymacji nie może powodować negatywnych skutków dla wnioskodawcy.

Kolejna podnoszona przez organ rentowy kwestia sporna odnosiła się do nieuwzględnienia do stażu pracy skarżącego okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) od 29 kwietnia 1976 roku do 31 lipca 1976 roku, gdyż świadectwo pracy zostało podpisane nieczytelnie w zastępstwie osoby upoważnionej do wystawiania świadectw pracy. Należy zauważyć, że świadectwo pracy znajdujące się w aktach organu rentowego zawiera dość nieczytelny podpis osoby je wydającej. W toku postępowania Sąd dotarł do oryginalnych akt osobowych skarżącego z tego okresu, w których znajduje się pełna dokumentacja potwierdzająca sporny okres zatrudnienia. Nadto tożsama sytuacja występuje w przypadku oryginału owego świadectwa znajdującego się w dokumentacji osobowej skarżącego załączonej do sprawy. A zatem z uwagi na odnalezienie oryginałów akt osobowych zawierających nie tylko świadectwo pracy, ale również umowę o pracę, brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania tego spornego okresu zatrudnienia. Tym samym nieczytelny podpis na świadectwie pracy nie wyklucza możliwości uwzględnienia do stażu pracy wnioskodawcy w/w okresu.

Ostatnia sporna kwestia odnosiła się do nieuwzględnienia przez ZUS wynagrodzenia jakie skarżący otrzymywał w związku z zatrudnieniem w Spółdzielni Pracy (...) w P. w okresie od dnia 1 grudnia 1977 roku do dnia 16 września 1978 roku. Również w tym przypadku dokumentacja płacowa w postaci karty wynagrodzeń została odnaleziona i znajduje się w aktach osobowych skarżącego. Z nadesłanej do sprawy dokumentacji osobowej wnioskodawcy, a w szczególności kart wynagrodzeń jasno wynika jakie uzyskiwał on wynagrodzenia w okresie od grudnia 1977 roku do września 1978 roku. W ocenie tutejszego Sądu kwestia ta została dostatecznie wyjaśniona w toku postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania J. W. są uzasadnione.

Wskazać należy, że istota sporu w niniejszym postępowaniu sprowadziła się do rozstrzygnięcia czy organ rentowy prawidłowo ustalił wysokość kapitału początkowego wnioskodawcy, a co za tym idzie czy prawidłowo ustalono również wysokość należnej mu emerytury.

Zgodnie z art. 24 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2020.0.53 t.j.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, art. 47, art. 50, art. 50a, art. 50e i art. 184 prawo do emerytury urodzonych po 31 grudnia 1948 r..

Zgodnie z art. 25 ustawy emerytalnej podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

W myśl art. 26 w/w ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust.1a i 1b oraz art.185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Ubezpieczony J. W. urodził się w dniu (...), a zatem jego emerytura musiała zostać ustalona w oparciu o art. 26 ww. ustawy.

Zgodnie zaś z art. 53 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

Stosownie do art. 116 ust. 5 powyższej ustawy do wniosku o emeryturę lub rentę powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo i wysokości tego świadczenia, co oznacza, że ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na wnioskodawcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2001 roku II UK 297/00).

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 roku sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonemu dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Zgodnie art. 173 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (art. 173 ust. 2).

Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12 (art. 174 ust. 1 ww. ustawy). Jak stanowi art. 174 ust. 2 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 ww. przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem przed dniem 1 stycznia 1999 roku. Natomiast ust. 7 art. 174 stanowi, że do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 analizowanego przepisu stanowi zaś, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku według określonego w ustawie wzoru. Wartość współczynnika, obliczonego na podstawie ust. 8, w zależności od płci, wieku ubezpieczonego oraz stażu ubezpieczeniowego w dniu 31 grudnia 1998 r., przedstawiona jest w tabeli, stanowiącej załącznik do ustawy (ust. 13).

Jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu (ust. 3b).

W myśl art. 15 ust. 1 podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176 (...).

Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z § 21 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i (Dz. U. Nr 237 poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie, którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana tu regulacja, wyrażona także w poprzednio obowiązującym Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10 poz. 49 ze zm.) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak, aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak m. in. SN w wyroku z 25.07.1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324 a także SA w Warszawie wyrok z dnia 4.03.1997r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7 SA w Rzeszowie z dnia 27.06.1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy SA w Białymstoku III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Należy podkreślić, iż Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane i ich dopuszczenie za celowe.

Do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych może być uwzględnione tylko wynagrodzenie faktycznie uzyskane przez ubezpieczonego w danym okresie, a nie zaś wynagrodzenie ustalone na podstawie przypuszczeń czy też uśrednień. Jedynie wynagrodzenie ubezpieczonego ustalone w sposób niewątpliwy, wobec którego nie istnieje wątpliwość, iż zostało ono zawyżone, może być podstawą do ustalenia współczynnika wysokości podstawy wymiaru.

Mając to na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornymi okresami zatrudnienia wnioskodawcy.

Postępowanie w niniejszej sprawie sprowadziło się do ustalenia trzech kwestii:

1. czy zasadnym jest uwzględnienie skarżącemu jego zatrudnienia i wynagrodzenia w oparciu o stawkę godzinową w (...) Spółdzielni (...);
2. czy do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego skarżącego winny zostać uwzględnione wynagrodzenia z jego odpisu legitymacji ubezpieczeniowej;
3. czy zasadnym jest uwzględnienie do ustalenia wysokości podstawy kapitału początkowego oraz do przeliczenia jego emerytury wynagrodzeń za okres od 1 grudnia 1977 roku do 16 września 1978 roku (zatrudnienie w przedsiębiorstwie (...)) na podstawie kart wynagrodzeń.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe ponad wszelką wątpliwość wykazało, że do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego skarżącego winny zostać uwzględnione wynagrodzenia z jego odpisu legitymacji ubezpieczeniowej, a także okres jego pracy w (...) Spółdzielni (...) od 29 kwietnia 1976 roku do dnia 31 lipca 1976 roku wraz z wynikającą z angażu stawką godzinową.

Jak wskazano już w ocenie materiału dowodowego **brak jest podstaw do odmówienia wiary złożonemu odpisowi legitymacji ubezpieczeniowej**. Należy zgodzić się z organem rentowym, że nie zawiera on pieczętek zakładów pracy oraz pieczętek osób upoważnionych. Jednakże zawiera wskazanie konkretnej daty sporządzenia dokumentu, imienia i nazwiska skarżącego, jego stanowiska pracy, okres zatrudnienia oraz szczegółowe wskazanie wyliczenia wysokości wynagrodzenia. Nadto kwota tam wskazana z tytułu wynagrodzenia jakie otrzymywał powód w 1978 r. z zatrudnienia w SP (...) jest tożsama z kwotą wynagrodzeń za ten okres wynikającą z oryginałów kart wynagrodzeń znajdujących się w aktach osobowych. Z uwagi powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego nie ma żadnych przeszkód, aby wskazany odpis został uwzględniony przy wyliczaniu świadczenia skarżącego. Organ rentowy w żaden sposób nie podważył tego odpisu w zakresie zawartych w nim informacji. Nadto został on sporządzony przez nowego pracodawcę (MPK) odwołującego, u którego został dopiero zatrudniony.

Należy zwrócić uwagę, iż kserokopia - jako odwzorowanie oryginału - może być uznana za odpis dokumentu. Z kolei odpis dokumentu jest dokumentem wskazującym na istnienie dokumentu oryginalnego. Niepoświadczona podpisem strony kserokopia nie jest dokumentem. Warunkiem zatem uznania kserokopii za dokument jest umieszczenie na niej i zaopatrzone podpisem poświadczenie jej zgodności z oryginałem (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2009 r., II CSK 557/08, LEX Nr 584200).

Zwrócić trzeba uwagę, że przepisy Kodeksu postępowania cywilnego co do zasady nie zawierają zamkniętego katalogu środków dowodowych i jedynie wyjątkowo formułują zakaz dopuszczania lub korzystania z niektórych środków dowodowych albo nakazują udowodnienie określonych okoliczności wyłącznie za pomocą niektórych rodzajów dowodów. Nie odnosi się to jednak z pewnością do generalnego zakazu korzystania z odpisów dokumentów. Zauważyć zwłaszcza wypada, że chociaż niewątpliwie nie są one dokumentami, to bezsprzecznie mogą być źródłem wiadomości tak o istnieniu dokumentów, jak i o ich treści. Inaczej mówiąc, nie są one wprawdzie bezpośrednimi dowodami z dokumentów, ale mogą zostać uznane za dowody pośrednie świadczące o istnieniu i treści dokumentów.

Przenosi to rozważania na temat odpisu jako środka dowodowego na ogólne reguły oceny dowodów określone w art. 233 § 1 k.p.c., a mianowicie na wiarygodność i moc dowodową takiego środka dowodowego. Chodzi zatem po pierwsze o to, czy kserokopia bądź odpis są wiarygodne, to znaczy, czy można uznać, że prawdziwie i rzetelnie odzwierciedlają - stosownie do technicznej metody ich sporządzenia - treść rzeczywiście istniejącego dokumentu, a po wtóre, jaka jest ich moc dowodowa, to znaczy, czy pozwala na ustalenie okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia, zwłaszcza z uwzględnieniem tego, że nie można do niej zastosować przepisów art. 244 § 1 k.p.c. i art. 245 k.p.c., określających moc dowodową dokumentów urzędowych i prywatnych oraz zasady ich podważania.

(Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 lutego 2019 r., I AGa 367/18, LEX nr 2712216).

Tym samym tutejszy Sąd nie widzi przeszkód w uwzględnieniu wynagrodzeń wynikających z odpisu legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy, do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego i wysokości emerytury.

Brak jest również jakichkolwiek przeszkód w uwzględnieniu do stażu pracy skarżącemu jego zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) biorąc pod uwagę stawkę godzinową w wysokości 14 zł, określoną w jego dokumentacji osobowej. W aktach sprawy znajdują się bowiem oryginały dokumentacji osobowej, w tym umowa o pracę i świadectwo pracy ze wskazanego okresu, które bezsprzecznie potwierdzają ten sporny okres zatrudnienia.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika również, iż możliwym jest przyjęcie w miejsce minimalnego wynagrodzenia, wynagrodzenia w oparciu o angaż wskazujący stawką godzinową. Nie ulega bowiem wątpliwości, że w ww. okresie ubezpieczony świadczył pracę w pełnym wymiarze czasu pracy i z pewnością otrzymywał wynagrodzenie

w wysokości co najmniej określonej zgodnie ze stawką godzinową wskazaną w angażu wystawionym przez ten zakład, pomnożoną przez normatywny czas pracy.

Odnosnie ustalenia wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy w okresie od 1 grudnia 1977 roku do 16 września 1978 roku z zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...). Nie ulegało wątpliwości, że ubezpieczony w spornym okresie świadczył pracę w powyższym przedsiębiorstwie. Oczywistym jest, iż odnalezione karty wynagrodzeń winny zostać uwzględnione i organ rentowy wziął je pod uwagę przy hipotetycznym wyliczeniu. W ocenie Sądu przedstawione dowody pozwoliły ponad wszelką wątpliwość ustalić wysokość wynagrodzenia z pewnością osiąganego przez ubezpieczonego w spornym okresie. Zawierały one bowiem szczegółowe wskazanie poszczególnych wysokości wynagrodzeń, jakie odwołujący uzyskiwał w spornym okresie. Zdaniem Sądu Okręgowego brak jest jakichkolwiek podstaw do nie uwzględnienia wymienionych dowodów.

Reasumując, organ rentowy dokonał stosownego hipotetycznego przeliczenia kapitału początkowego i emerytury wnioskodawcy uwzględniając zapisy z legitymacji ubezpieczeniowej, okres zatrudnienia i stawkę godzinową w wysokości 14 zł z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni (...) od dnia 29 kwietnia 1976 roku do dnia 31 lipca 1976 roku oraz karty wynagrodzeń ze Spółdzielni Pracy (...) za lata 1977-1978, które Sąd uwzględnił. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1975 r. do 31 grudnia 1984 r. wyniósł 65,61%, a jego wartość ustalona na 1 stycznia 1999 roku - 50753,56 zł. Wysokość emerytury obliczona w oparciu o art. 26 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS wynosi 933,92 zł.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W niniejszej sprawie skarżący złożył wniosek o przeliczenie świadczenia w dniu 25 lutego 2019 roku.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k. p. c. orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS wraz z aktami rentowymi i pouczeniem, iż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wyroku z uzasadnieniem przysługuje mu prawo złożenia apelacji do tutejszego Sądu Okręgowego w Łodzi, którą rozpoznaje Sąd Apelacyjny w Łodzi.

A.B.